

KESKENY ÚT

A Károlyi Gáspár Teológiai és Missziói Intézet lapja 1999. október II. év, 10. szám

***A Seregek
Ura velünk
van, Jákób
Istene a mi
várunk***

Zsoltár 46:8

A megigazulás

A Puritanizmus

Párválasztás

**Üzen az
Ószövetség**

Samuel Morse

ISTEN KÖZELÉBEN

HALLGATNI AZ EVANGÉLIUMOT ÉS HITETLEN MARADNI

Azért megharagudtam arra a nemzetségre és mondtam: mindig tévelyegnek szívükben; ők pedig nem ismerték meg az Én utaimat.

Úgy hogy megesküdtem haragomban, hogy nem fognak bemenni az én nyugodalmamba.

Vigyázzatok atyámfiak, hogy valaha ne legyen bármelyikötöknek hitetlen gonosz szíve, hogy az élő Istentől elszakadjon.

Igyekezzünk tehát bemenni abba a nyugalomba, hogy valaki a hitetlenségnek ugyanazon példájába ne essék.

Zsidó 3:10-12 és 4:11

A felolvasott ígerész nagyon könnyen félreérthető, de megvizsgálva a kontextust és azt, hogy kinek és milyen helyzetben íródott ez a levél, megértjük azt, hogy mit akar üzenni Isten, mire hívja fel figyelmünket az ígerész.

Kiknek volt írva a levél?

Jézus Krisztus felvitetett a mennybe, pünkösdkor kitöltetett a Szent Lélek, eljött a Vigasztaló. A tanítványok nagy erővel hirdették az ígét, sokan megbánták bűneiket és elfogadták az Urat. Megalakultak a keresztyén gyülekezetek, azonban jöttek az üldözések, a hamis tanítók, és az első szeretet tüze meglanyhult.

Ez a levél nem pogányoknak íródott, akik most hallják először az evangéliumot, hanem olyanoknak, akik keresztyének. Miért szükséges egy ilyen komoly figyelmeztetés egy keresztyén gyülekezetnek? „Vigyázzatok atyámfiak!” Ez a felszólítás azt árulja el, hogy ott valami komoly probléma volt a gyülekezetben.

A levél egy keresztyénné lett zsidó gyülekezetnek íródott. Látszólag mindenki magasztalja az Urat, és egyszer csak néhányan visszamennek a judaizmusba, mások a világba. János írja levelében: „Közülünk váltak ki...” Együtt örvendeztek, együtt adtak hálát a kegyelemért, és ezek után néhányan visszamentek a világba. Miért, mi lett velük, vajon kárhozatra jutnak? Sok kérdés merül fel velük kapcsolatba. Erre a helyzetre válaszként íródott ez a levél.

Most, hogy ismerjük a helyzetet, nézzünk meg két dolgot, amelyre választ kapunk az igéből. Előbb tisztázzuk az említett személyek helyzetét, másodsor nézzük meg mi a valódi kérdés, mely feltevődik a gyülekezetnek, és miért hangzik el a figyelmeztetés.

„Valaki a hitetlenség ugyanazon példájába ne essék”.

Melyik ez a példa, melytől félti a szerző a gyülekezetet? A 10. és a 11. versek a pusztában vonuló zsidó népről szólnak. A szerző párhuzamba állítja a vándorló zsidó népet és a gyülekezetet.

(folytatás a 6. oldalon)

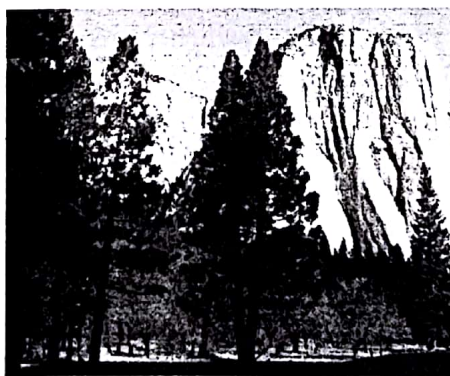
A megigazulás

Gyakran hallunk ma olyan kijelentéseket, hogy az igazságot nem tudhatjuk és hagynunk kell mindenkinek a saját meggyőződése szerint élni. Ha pedig megkérdeznénk azt, hogy miért, akkor azt az egyszerű választ kapnánk, hogy a mai kor a tolerancia kora. A Tolerancia istennek kell fejet hajtani és elfogadni a másik más-ságát. Mégis megdöbbenő az a tény, hogy miközben annyi szó esik a toleranciáról, a mindennapi életben nem ezt tapasztaljuk. Hiszen a szomszédok épp úgy haragba vannak, a rokonok nem látogatják egymást, sőt néha nagyon jó barátok apró dolgok miatt is képesek órákon át vitatkozni. Mintha megszűnne ilyenkor a Tolerancia istennek az imádása és valami ennél fontosabb kerülne helyébe, amelyért képesek vagyunk, ha kell, áldozatot is hozni. Mi ez a dolog, amely ily nagy fontossággal bír? Nem más, mint az igazság. Még mielőtt elöntené a büszkeség, és azt mondanánk magunkban, hogy mégis csak van valami jó bennünk (vagyis szeretjük az igazságot), hadd álljunk meg egy pillanatra és vizsgáljuk meg ezt az igazságot. Mi ugyanis ez az igazság? Az igazság nem más, mint a törvény követelményeinek a betöltése. Miért ragaszkodik tehát az ember oly nagyon az igazsághoz? Mert minden ember születésétől fogva öntörvényű, és saját igazságáért kész bármit vállalni. Azért vitatkozik mindenki olyan nagy előszeretettel, mert nem tudja elviselni, hogy ne neki legyen igaza. Mi a helyzet azonban az Istenhez való viszonyunkban? Azt gondolnánk, hogy Isten előtt az ember leszáll a magas lóról, megalázza magát, és azt mondja: „legyen minden ember hamis, hogy Isten lehessen igaz”. Ezzel szemben mit látunk? Azt, hogy az ember még Isten előtt is a saját igazságával akar dicsekedni. Ez volt a reformáció idejében is a római egyház problémája. Nem engedett be senkit a mennybe, hacsak valaki nem tudta igazolni azt, hogy jó cselekedeteivel olyan nagy önigazságot tud Isten elé

vinni, hogy ezt még Istennek is be kell számítania. Ebben az egyház még segítségére is sietette az erőtlenebbeknek és bűnbocsátó cédulákat ajánlott fel pénzért, hogy ezáltal is növelhessék saját vagy hozzátartozóik igazságát. Reménytelen vállalkozás volt, mert vajon ki elégíthette ki Isten tökéletes igazságát a legcsodálatosabb jócselekedettel?

A kérdés az, hogy hol tartunk ma? Csakugyan megértettük, hogy nincs saját igazságunk Isten előtt? Úgy tűnik, hogy manapság ez annyira nyilvánvaló, hogy csak ezt hangsúlyozzák. Kierkegaard és egzisztencialista filozófiájának követői ugyanis azt mondják, hogy: „Istennel szemben soha nincs igazunk”. El kell fogadni mindent úgy ahogy van, azt is ha üdvözülünk vagy elkárhozunk, ha élünk vagy halunk, mert Istennel szemben soha nincs igazunk. Minden mindegy, semminek nincs igazán értelme, és aki ebbe belenyugszik az talán ismeri Istent.

Nézzük, mit tanít a Szentírás:

1. Megigazulásunk alapja egyedül Jézus Krisztus áldozata

Igaz az, amit a Róm.3:10 mond: „nincsen csak egy igaz is” és jogosan kiállt fel a zsoltáros: „Ha a bűnöket számon tartod, Uram: kicsoda maradhat meg?!” (Zsolt. 130:3) Oh, hol vannak ma az olyan emberek, mint Luther, akik vívódtak lelkiismeretükben, mert tudták, hogy nem állhatnak meg saját igazságukkal Isten előtt? Hol vannak azok, akik nem legyintenek saját bűneikre,

mondván – én már ilyen vagyok, hanem igazi szabadulás után vágyódnak? A megoldás nem a fatalista belenyugvásban van, Isten tudja, Ő döntse el mit akar tenni velem, hanem a megoldás Isten Fiában van, aki tett valamit annak érdekében, hogy mi igazak lehessünk Isten előtt. Ő volt az, aki Isten igazságát, Isten törvényét tökéletesen betöltötte, a törvény áthágásának büntetését pedig elszenvedte. „Íme az Isten báránya, aki elveszi a világ bűneit” (Jn. 1:29). Nézzétek őt, aki azt mondja magáról, hogy „én vagyok az Igazság” és meglátjátok, hogy az ő élete nem más, mint a tökéletes élet, Ő az Igaz, aki tanít, gyógyít, feltámaszt és életet ad. „Ti pedig azt a szentet és igazat megtagadtátok... az életnek fedelmét pedig megölétek” (Apcsel. 3:14,15) Nézzétek az Ő halálát, amelyet a törvény áthágásának büntetéseként szenvedett el. Mi más ez, ha nem a tökéletes isteni igazság. Jézus Krisztusban Isten betöltötte a törvény minden elvárását és elvette halála által annak átkát.

2. A megigazulás eszköze a hit

Megigazulásunk egyedüli alapja Jézus Krisztus élete és halála, de ezt egyedül hit által fogadhatjuk el. „Az igaz ember pedig hitből él” (Róm. 1:17) kapta meg a felszabadító választ Luther. A megigazulás Isten előtt történik és ez Istennek a bírói döntése, hogy engem Krisztus érdeméért igazzá tesz, és úgy tekint rám, a Heidelbergi Káté szavaival élve: „mintha soha semmi bűnöm nem lett volna, sőt mintha mindenben olyan engedelmes lettem volna, amilyen engedelmes volt érettem Krisztus” (60. Kérdés). A megigazulásunk természetesen nem áll önmagában és Isten adja az Ő ajándékait, az Ő békességét, de világos kell legyen előttünk, hogy Isten előtt egyedül Krisztus érdeméért, hit által igazulunk meg.

BAGOLY Gyula

A Puritanizmus

Angliában keletkezett vallási és politikai eszme és mozgalom a puritanizmus. Anglia reformációja egyedülálló módon ment végbe. VIII. Henrik angol király házasságának felbontása érdekében szakadt el 1534-ben a római pápától. Először egyfajta nemzeti katolikus egyházat, majd a tanult teológus király a lutheránizmus-sal ötvözte egyházi elképzeléseit és saját egyházfősége alatt a parlamentnek is alávetett anglikán egyházat hozott létre. Az angol egyház a parlament és a király igazgatása alá került. A katolikus egyháztól örökölt hierarchiát megtartotta, a szertartások külsőségeit szintén. Érsekek, püspökök, kanonok és más papi rangok találhatók benne. Vallották és vallják az anglikánok az apostolica successio, a papi felszentelésnek az apostoloktól eredeztetése tanát. A szerzetesrendeket feloszlatta, vagyonukat államosította Henrik. A papok nőtlenségét eltörölte.

Henrik fiának, a Mark Twain : Koldus és királyfi c. regényéből ismert VI. Edwardnak uralkodása idején az

I. Erzsébet királynő hosszú uralma alatt következetesen üldözte a puritánusokat, akiket egyházkormányzati elveik miatt presbiteriánusoknak is hívtak, mert uralma meggyengítését látta abban, ha elvesztené egyházfői hatalmát és az érsekek, püspökök és más tőle függő egyházi méltóságok támogatását. Ugyanakkor kegyetlenül üldözte országában a betiltott római katolikus egyházat, hiszen az ellene szőtt összeesküvések egyúttal a katolikus uralom visszaállítását is célozták. Erzsébet utódai idején élesedett a presbiteriánusok küzdelme.

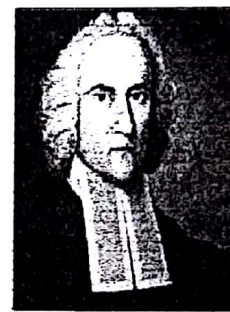
Az ország politikai, társadalmi és gazdasági életének reformját is zászlajukra tűzték a presbiteriánusok, hiszen puritánus reformjaikat az egyházban is csak úgy tudták megvalósítani ha az államot is átalakítják, demokratizálják. 1642-ben fegyveres harc, forradalom robbant ki a király ellen. A puritán többségű parlament évekig tartó küzdelem után I. Károly angol királyt is kivégeztette. Oliver Cromwell vezetésével

John Owen (1616 - 1683)

George Gillespie (1613 - 1648)

Jonathan Edwards (1703 - 1758)

anglikán egyház a kálvini tanokat tette magáévá, azonban az egyházszervezet és a szertartások rendje maradt. Véres Mária királynő rövid, de kegyetlen rekatolizálási kísérete után I. Erzsébet visszaállította nagyjából a VI. Edward korának egyházi állapotait. Vele szemben alakult ki a puritanizmusnak gúnyolt eszme és mozgalom, amely az angol egyház reformációjának kálvini jellegű vonalát tűzte ki célul. A katolikus maradványoktól szándékozott megtisztítani az egyházat. E megtisztítást jelentő latin szó után kapta először gúnynévként, később maguk által öntudatosan vállalt elnevezésként a puritanizmus, hívei a puritánus, puritán nevet.

A puritánok az egyház öngazgatását kívánták megvalósítani és a hierarchia megszüntetését, az egyetemes papság bevezetését. Legyenek ugyan teológiát végzett egyháztagokból választott lelkészek, de ne ők igazgassák az egyházat, hanem a választott testületek. A lelkészek tanultságuk segítségével tanítsák az Isten ígését a többi egyháztagnak. Az egyházközség élén az egyháztagokból választott presbitérium álljon, a nagyobb földrajzi területek egyházközségeit szintén választott testületek igazgassák, az országos egyházat az ugyancsak választott küldöttekből álló országos zsinat, ami törvényhozó és bírói szerve is legyen az egyháznak.

Anglia parlamentáris polgári állammá alakult. Eltörölték a jobbágyságot és törvénybe iktatták a polgári szabadságjogokat. Az egyház presbiteriánus átszervezése sok helyen megtörtént. Az evangéliumi egyházak szabadon működhettek. Megmaradhatott az anglikán egyház, de a többség a presbiteriánust választotta. A katolikus és az unitárius vallás azonban továbbra is tilos maradt. A puritánok az anglikán egyház reformálásának követelésével együtt lelki ébredést, személyes megtérést, elmélyült hitéletet és megszentelődést hirdettek és munkáltak. Ez végbe is ment. Ez a hit adott lendületet, kitartást a politikai tettek véghezvitelére. Anglia lelkileg megújult, társadalmilag és gazdaságilag megváltozott, megerősödött, katonailag nagy hatalommá vált.

Az üldözés elől külföldre, mindenek előtt Hollandiába menekültek a puritánok. Számos lelkészi, professzori állást töltöttek be. Tanításaik, prédikálásuk, egyetemi előadásai, könyveik révén gyorsan elterjedtek a reformátusok között. Holland egyetemekre érkező magyar diákok megismerkedtek ezekkel az eszmékkel, sokan közülük magukévá tették e gondolatokat és elsősorban a puritanizmus vallási tanait. Hazatérve e puritán tanárok, lelkészek az első magyar református ébredés kezdeményezőivé váltak.

CSOHÁNY János

Párválasztás

A párválasztás életünk egyik legfontosabb kérdése, hiszen nem mindegy, hogy kivel és hogyan éljük az életünket, és az ezen a téren hozott jó vagy rossz döntésünk kihat az életünk többi területeire is és befolyásolja azokat.

A szentírás azt tanítja, hogy nem jó ha hívő hitetlennel házasodik össze. „Ne legyetek hitetlenekkel felemás igában” - parancsolja Isten az Ő népének, ami a házasságra is vonatkozik.

A nehezebb része ennek a témakörnek az, amikor a hívő fiatal tudni akarja, hogy Isten vajon melyik hívő leányt, vagy hívő fiút rendelte az ő számára. Mi az Isten útmutatása ebben a dologban? Hogyan kell a hívő embernek ehhez a kérdéshez viszonyulnia? Honnan kell kiindulni és hova kell megérkezni, amikor erre a kérdésre keressük a választ? Bizonyára, hogy a Zsolt 37:4-5-ből kell kiindulni és oda kell megérkezni: Gyönyörködjél az Úrban és megadja neked szíved kéréseit. Hagyjad az Úrra a te utadat és bízzál benne, majd Ő teljesíti.

Időnk nagy részét ne azzal töltjük el, hogy keressük a nekünk megfelelő Istentől rendelt társat, hanem keressük az Istent. És azzal se töltjük, hogy elmélkedünk, hogy vajon kit rendelt nekünk Isten, hanem elmélkedjünk Istenen, az Ő Igéjén, hallgassunk Őreá és ne a mi szívünkre, amely mindennél csalárdabb. Értelmünk, szívünk, akaratunk az Úrra összpontosuljon, ne pedig a fiúra vagy leányra. Gyönyörködjél az Úrban és legyen szíved egyik kérése a megfelelő segítőtárs. Isten tudja, hogy melyik a neked megfelelő segítőtárs, te viszont nem tudod. Ha azonban gyönyörködsz benne és kéred tőle a társat, Ő megmutatja neked, hogy ki a neked megfelelő. Engedd, hogy az Isten Igéje vezessen a párod megválasztásában, ne pedig saját érzelmeid, elgondolásaid, benyomásaid vezessenek abban.

Amikor meglátsz egy fiút vagy leányt, aki az Úrban gyönyörködik mint te és megtetszik neked, akkor először ülj vesztig; várj, figyelj, figyeld őt titkon, hogy mit cselekszik, mit mond, gondolkozz a látottakon és a hallottakon, imádkozzál Istenhez irgalomért és vezetésért. Ezután következik a kezdeményezés, ami mindig a fiú feladata. Légy erős és láss hozzá, ami azt jelenti, hogy folytasd azt a párbeszédet, amely talán már szavak nélkül is elkezdődött. Majd utána ismét ülj le,

maradj vesztig, gondolkozz, mérlegelj, imádkozz, s tedd mindezt az Úrra tekintve, szavát figyelembe véve. Mindezek után, ha a szíved mélyén meggyőződted, hogy ő az akit Isten rendelt neked, akkor te férfiú kelj fel és láss hozzá, mert reád néz e dolog, légy erős és láss hozzá, vagyis közöld a leánnyal iránta érzett szeretetedet, meggyőződésedet és akkor most már együtt üljtek vesztig, gondolkodjatok, gondoljátok át végig és vizsgáljátok meg együtt ezt a dolgot az Ige fényében és közben szüntelenül imádkozzatok, hogy Isten vezessen a ti döntésetekben.

Az igazi jó kapcsolathoz, házassághoz, van néhány fontos bibliai alapelv, amelyeket jó, ha figyelembe veszünk a párválasztásnál is. Az egyik ilyen fontos tényező, hogy egyenlő indulattal legyenek a fiú és a lány egymás iránt. Ugyanaz az indulat legyen bennük, mely volt Jézus Krisztusban, ami azt jelenti, hogy alázatosan egymást különbnek tartsák önmaguknál, egymást szolgálják, ne pedig egymáson uralkodjanak (Fil 2:2-5). Továbbá, ugyanazon szeretettel viseltessenek egymás iránt, legyenek egy érzésben, egy értelemben (II Kor 11:30). Ez utóbbi azt jelenti, hogy értsenek egyet a Biblia minden lényeges tanításában, alapvető igazságában. Ugyanaz a lélek legyen mindkettőjükben, - Isten Lelke -, ugyanakkor legyenek láthatóak életükben a Lélek gyümölcsei: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívésség, jóság, hűség, szelidség, mértékletesség (Gal 5:22). Az Úr Jézus Krisztus keresztségében legyen dicsekedésük, ne másban (Gal 6:14).

A leány tisztességes öltözetben járjon, szemérmességgel és mértékletességgel ékesítse magát, legyen istenfélő, feddhetetlen életű, a szívnek elrejtett embere, szelíd és csendes lelkű, mértékletes, tiszta -kívül és belül-, házias, vendégszerető (I Péter 3:34, I Tim 2:9, Tit 2:5). A fiú legyen feddhetetlen életű, józan, mértékletes, illedelmes, vendégszerető, nem borozó, nem verekedő, nem rút nyereségre vágyó, hanem szelíd, versengéstől mentes, nem pénzsóvárgó, nem akaratos, nem haragos, hanem jónak kedvelője, igaz, tiszta, magatűrtető, aki a tudomány szerint való igaz beszédhez tartja magát (Tit. 1:7-9, I Tim. 3:2-3). Végül pedig vigyázzatok, hogy a házasság előtti időszakban is hűségesen és szentül bánjatok egymással, mert az Istennek szenteltek vagytok. A leány akinek udvarolsz az Úrnak szentje, az Istené ő, azért vigyázz reá, őrizd őt magaddal szemben is, mert az Isten számon kéri őt tőled, és te leány hasonlóképpen tekintsd a fiúra, aki udvarol neked és úgy viszonyulj hozzá (I Móz 20:7).

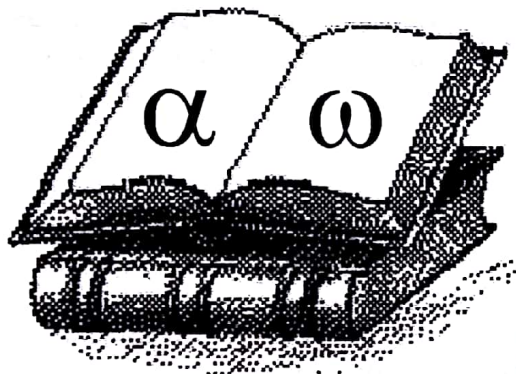
Jézus Krisztus ígérete a segítőtársra is vonatkozik, amikor azt mondja: „Keressétek először Isten országát és az Ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.” (Mt 6:33)

Még a segítőtárs is.

KOVÁCS Kálmán

ÜZEN AZ ÓSZÖVETSÉG

Sajnos nagyon sok keresztyén csak ritkán és idegenkedve lapozza fel az Ószövetséget. A Zsoltárok könyvén kívül nem sok más ószövetségi könyv örvend túl nagy népszerűségnek. Más világ, más törvények, végeláthatatlan nemzetségtáblázatok, aprólékos rendeletek, véres áldozatok és háborúk. "Mi közünk nekünk ahhoz, újszövetségi keresztyéneknek?"-hangzik a gyakori megállapítás. Sőt, néha még az a gondolat is felmerül egyes keresztyénekben, hogy az Ószövetség bárcsak ne is lenne a

Biblia része, hiszen sok nem keresztyén ószövetségi eseményekre hivatkozva tagadja a Biblia Istenének jóságos és irgalmas voltát. Csakugyan a keresztyénség sötét foltja az Ószövetség? Vajon Isten akkor is a szeretet törvényét hirdette, azonban az ószövetségi próféták félreértették Isten üzenetét és nevében, esetenként azt parancsolták az ígéret földje felé haladó zsidó népnek, hogy pusztítsák el a kánaáni pogányokat, úgy gyerekeket mint asszonyokat!? Péter apostol az isteni inspiráció által így nyilatkozik e kérdésben:

"Mert sohasem ember akaratából származott a prófétai szó; hanem a Szent Lélektől indítatva szólottak az Istennek szent emberei." (II. Pét. 1:21) Ha pedig a Szent Lélek szól, akkor Ő nem tévedhet és nem hazudhat. Ezért egyetlen szót sem szégyellhetünk az Ószövetség lapjairól.

"A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az

igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jócselekedetre felkészített." (II. Tim. 3:16,17) Az Ószövetség tehát hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre és a jócselekedetekben való járásra. Mennyivel halványabban ragyogna előttünk Isten dicsősége, ha nem ismernénk Őt úgy, amint az Ószövetségben kijelentette magát! Mennyivel szegényebb lenne keresztyén életünk Mózes könyveiben fellelhető *teremtő, szent és törvényadó*, a próféták írásaiból élénk táruló *igazságos és megbocsátó* és az Ószövetség többi könyveiből kiábrázolódó *bölcs és gondviselő Isten* tetteinek ismerete nélkül.

Az Ószövetség tanulmányozása nélkül lehetetlen az Újszövetség üzenetének mélyreható megértése.

Hogyha ennyire fontos az Ószövetség, mégis miért idegenkednek oly sokan annak olvasásától? E komoly tévedésért azok a tanítók, lelkészek a felelősök, akik nem biblikus teológiájukkal, nem értve meg Isten üdvtervét, helytelen módon helyezték ellentétbe az Ószövetséget az Újszövetséggel, így hamis istenképet tárva az emberek elé. Istenről alkotott képünk, életünk legkritikusabb pontja, mert ez kihat teológiánk összes területeire. Teológiánktól függ, hogy mit hiszünk, ami maga után vonja cselekedeteink mikéntjét. Az utóbbi két tényező pedig az örökkévalóságra is kihat.

Végül pedig meghívom a kedves olvasókat, hogy hadd lépjunk be együtt alkalomról alkalomra az Ószövetség kincsesbányájába, hogy gazdagodjunk a mi Istenünk ismeretében és az Őbelé vetett hitben. Ne feledjük: az Ószövetség üzen, és nem hallgat.

"Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust." Ján. 17:3

PÁLL Levente

Hallgatni az evangéliumot és hitetlen maradni

Ebből a párhuzamból és az igerész első olvasására úgy tűnik, hogy azok a keresztyének, akik engedetlenekké válnak, nem mehetnek be a nyugalomba, elveszítik az üdvösséget. Tehát, aki Krisztusban megkapta az üdvösséget, elveszítheti azt. Vigyázzatok, nehogy hitetlen szívetek legyen, hogy elszakadjatok az élő Istentől! Ha elveszíthetem az üdvösséget engedetlenségem miatt, akkor mindig retteg-nem kell, nem beszélhetnék üdvbizonyosságról. Hány engedetlenség után, hány tévedés után van az a határ, ahol már kiesek a kegyelemből? Az igerész felületes olvasásakor felmerül ez a kérdés, azonban ez a fajta értelmezés ellentmond mindazon bibliai igéknek, melyek a szentek állhatatosságáról tanítanak. Valójában kik azok, akik elszakadtak vagy elszakadhatnak az élő Istentől, akik nem tartják meg mindvégig az elkezdett bizodalmat? Az ige nem hagy válasz nélkül. Párhuzamba állítja, összehasonlítja a zsidó népet, mely nem jutott be a nyugalomba azokkal, akik elszakadnak az élő Istentől. A párhuzamból kiindulva, ha megtudjuk a Kánaánba be nem jutottak helyzetét, megtudjuk azoknak a helyzetét is, akihez szól a felszólítás. A vándorló zsidó népnek hirdettetett az evangélium, de „ők pedig nem ismerték meg az én utaimat”. „Mert nekünk is hirdettetett az evangélium, miképpen azoknak, de nem használt nekik a hallott beszéd, mivel nem párosították hittel” (Zsid 4:2). „Nem mehetek be hitetlenség miatt” (Zsid 3:19). Valami nagyon fontosat tudunk meg a vándorló zsidó népről, ezek az emberek nem születtek újjá. Hitetlenek voltak, és nem hívők, akik elvesztették volna a nyugalmat engedetlenségük miatt. Hitetlenek voltak, akik hallották az evangéliumot.

A vándorló zsidók példája egy kérdést tesz fel a gyülekezet fele, amely kérdés a prédikáció harmadik pontja.

Vajon közületek testvéreim mindnyájan bementek-e az élő Isten nyugalomába? Úgy tűnik, hogy keresztyén vagy, de ha nem párosítod élő hittel a hallott evangéliumot, akkor nem látod meg Isten nyugalomát. A harmadik és a negyedik fejezet nem arról tárgyal, hogy a hívők, a keresztyének vigyázzanak, mert elveszíthetik az üdvösséget, hanem arról, hogy te egyáltalán újjászülettél-e. Isten népe között vagy, hallod az evangéliumot, de tebenned nincs új élet. A kontextus megerősíti azt, hogy mindazok, akik újjászülettek soha nem esnek ki a kegyelemből, senki ki nem ragadja őket a nyugalomból. „Mert aki bement az ő nyugalomába, az maga is megnyugodott” (Zsid 4:10). „Mert mi hívők bemegyünk a nyugalomba” (Zsid 4:3). Az üdvbizonyosság szavai ezek.

A kérdés a gyülekezethez szól: mindenki vizsgálja meg magát. Az ige üzenete ez számodra: ha Krisztusban vagy örök életed van és biztosan üdvözülsz, de vigyázz, mert ha nem, akkor úgy jársz mint a vándorló zsidók. Mindezt nem azért mondom, hogy bosszantsalak, vagy kételkedővé tegyelek, de a te örök életedről van szó. Krisztus mondja: „Ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát” (Jn 3:3). Ne ármítsd magadat, újjászületés nélkül nem látod meg soha Isten országát, nem látod meg a Bárány trónját, az új Jeruzsálemet, az új eget és új földet, melyet készített az Atya választottainak. „Igyekezünk tehát bemenni abba a nyugalomba!” (Zsid 4:11). Az ÚR könyörüljön rajtatok és indítson meg titeket az Ő országa fele! ÁMEN

PÁLL Zoltán

FELVÉTELIZŐK FIGYELMÉBE!

A Károlyi Gáspár Teológiai és Missziói Intézet lehetőséget kínál az Intézet előzetes megismeréséhez azok számára, akik a következő tanévben szeretnék felvételizni. Az érdeklődők akár három napig részt vehetnek az előadásokon, áhítatokon. Megismerkedhetnek a tanárokkal, diákokkal, valamint a Károlyi Intézet tanítási alapelveivel, kollégiumi életével.

Érdeklődni és jelentkezni az iskola címén lehet, levélben, telefonon, faxon vagy drótpostán.

Samuel Morse

Sokan hallottak már a táviróról, de nagyon kevesen ismerik annak az embernek az életét, aki azt megalkotta. A „Morse ábécé” „megírójának” az életéről szól ez a cikk, amely egyben Isten dicsőségét is szolgálni kívánja.

Samuel Morse Charlestown-ban született és itt járta ki az elemi iskolát. Az általános iskolát az andoveri Philips Akadémián végezte és 14 évesen felvételizett a Yale kollégiumba.

Már gyermekkorától kezdve nagyon szeretett rajzolni és azon álmodozott, hogy egyszer híres festő lesz. Mivel élénk képzelőereje volt, sokat álmodozott, emiatt sokszor rossz jegyeket kapott. Édesapja, presbiteriánus lelkipásztor, igyekezett fiát a szétszórtságáról leszoktatni.

A Yale Kollégiumban hallhatott az elektromos áramról. Abban az időben inkább amolyan kuriózumnak számított az elektromos áram kimutatása. Morse-t inkább a festés érdekelt. Szeretett volna híres festő lenni, és csak az alkalmat kereste, hogy hogyan tudna erre a pályára lépni. Miután végzett a Yale-n és egy évig magánúton tanult festészetet, az édesapja elengedte Londonba, hogy továbbfejlessze tudását és tehetségét a Királyi Akadémián. Az Akadémia elnökénél Benjamin West-nél tanult. Abban az időben éppen háború dúlt az Egyesült Államok és Anglia között. Morse a vizsgadolgozatához készített egy szobor modellt, a „Haldokló Herkulest”, amit aztán felhasznált a festményéhez. A szobrot Benjamin West tanácsára beadta az akkori Anglia leghíresebb műalkotás versenyére. Kevés esélye volt nyerni, mert a háború miatt az angolok nem adhatták a fődíjat egy amerikainak. A díjkiosztáson mégis az ő haldokló Herkulese nyerte meg az aranyérmet és egyben felvették a Királyi Akadémia legjobb tizenkét műalkotása közé.

Amerikába való hazatérése után egy tárlatot nyitott Bostonban, de kevesen látogatták. Ekkor elhatározta, hogy arcképeket fest. Arcképfestőként rengeteg rendelése volt és hamarosan az ország leghíresebb festői közé került. Charleston-ba utazott, mert ott sokkal több volt a gazdag megrendelő. Éppen akkor látogatta meg a várost James Monroe amerikai elnök. A városi tanács Morse-t kérte fel, hogy fesse meg az elnök arcképét. Washingtoni tartózkodása után visszatért Charlestonba, de addigra a városban sokan mások, bár rosszabb minőségű, de olcsóbb arcképeket készítettek. Morse értékes munkái nemigen kellettek már.

Akkor határozta el, hogy megfesti a „Képviselőház munka közben” című festményét. A kritika nagy örömmel fogadta a festményt, de a köznépnek nem kellett. Elhatározta, hogy tárlatot és stúdiót nyit New York-ban, amely akkor még egy kisváros volt, de Monroe elnöktől tudta, hogy az Erie csatoma befejezése után Amerika legfontosabb városa lesz. Elutazása előtt egy rövid vakációt töltött Massachusetts-be. Ekkor írta feleségének: „Ez kell legyen a legszebb része az Egyesült Államoknak. A Bibliámmal a kezemben és ezzel a lát-

vánnyal előttem, egy tökéletes összhangot látok a tudomány és a vallás között.” 1825-ben, amikor John Quincy Adams lett az Egyesült Államok hatodik elnöke a beiktatásra meghívták Lafayette tábornokot is, mint a nemzet hőseit. Morse-t bízták meg Lafayette tábornok arcképének az elkészítésével. Ekkorra már híres festő volt. Azonban még a festmény befejezése előtt meghalt a felesége. Annál nagyobb volt a fájdalma, mivel csak két héttel a temetés után szerzett tudomást erről.

Morse Párizsba utazott művészetet tanulni. Hazafelé jövet a Sully hajón részt vett egy beszélgetésen, amely az elektromos áramról szólt. Ekkor merült fel benne az a gondolat, hogy az elektromos áramot felhasználja a távközlésben. Ekkor mondta: „Hiszem, hogy Isten nem csak azért teremtette a nagy természeti erőket, hogy megmutassa az Ő végtelen erejét, hanem az

ember iránti jóakarátának kimutatására is. Isten az emberiség hasznára teremtette a természeti erőket, mi csak meg kell tanuljuk, hogy hogyan használjuk azokat.” Hazaérve megalkotta az első távirót. Bemutatta Európa szerte és megszerezte a szükséges szabadalmakat. Is-

mét Párizsban járva megismerkedett Francois Aragoval, aki bemutatta Luis Daguerre-nek. Hazaérve tökéletesítette Daguerre találmányát és megalkotta az első amerikai fényképező „gépeket”.

Hosszú várakozás után az amerikai Kongresszus megszavazta azt a 35000 dollárt, amire szükség volt az első táviró vonal felállítására Washington és Baltimore között. Még be sem volt fejezve a vonal és már nagy sikert aratott, mert az előválasztások híreit hamarabb vitte Washingtonba, mint a vonat. Közben egy aggódó család is tudomást szerzett arról, hogy a halottnak hitt családtag jól van és Baltimore-ban él.

A vonal felavatásakor az első hivatalos üzenet a következő volt: „Íme mit cselekedett Isten” Ezt még megtoldotta Morse, amikor kijelentette: „Ez egyedül az Ő munkája és Ő hordozott engem a megpróbáltatásaimban, és a lelki és fizikai akadályokon győzelemre vitt. Ne nekünk, ne nekünk, hanem egyedül a Tiéd legyen ó Urunk minden dicsőség.”

Mennyire fontos lenne, hogy mi is mindenben Istennek adjunk dicsőséget. A tankönyvek kifelejtik azt, ami a legfontosabb és ami nélkül a tudomány vad gondolatok tömege: Istent. Ismét Morsét idézem: „A nevelés vallás nélkül veszélyes, mert kicseréli vad elméletekre, az egyszerű keresztyén szabályokat.”

CURCUBET Gábor

Nékem az élet Krisztus

1974. augusztus 26-án születtem. Azután valahogy úgy volt.

Négyéves koromtól rendszeres templomba járás. „Olyan sokáig ülünk a templomba, de énekelni jó. Szerettem azt az éneket, hogy „Fogjad kezem, neked adom Uram!” és a vallásóra is jó, csak azt nem értem, hogy hogyan teremthette a Csecsemő a világot.”

„Mindennapi kenyerem - gyermekáhitatos könyv”-et olvasva: Én „misszionárius akarok lenni” - valami melegség is odakeveredett.

Tizennégy évesen már utálok élni, és mikor konfirmálok, úgy érzem, egy kicsit hazudok. A templomba csak komor emberek járnak, csak egynek - egynek van valami különös fény az arcán. Ők olyan érthetetlenek.

Tizennyolc évesen: „Jobb annak aki nem él” - de a meghalni szó borzongással tölt el.

„A felnőttek úgy élnek, mintha ők sem tudnák miért..., van-e valaki egyáltalán, aki tudja a lét értelmének titkát, és hogy ki Isten, vajon Ő mit szól az egészhez...?”

Egyedül - magányosan - nincstelenül - fölöslegesen.

„Íme az ajtó előtt állok...” (Jel 3:20)

„Úgy teszel, mintha Neked fontos lennék. Jól van Uram - vedd ami a Tiéd!”

„Jó veled!” - most hegy, azután van völgy is, de itt is - ott is Veled. Most idegen országban, háborúban - vagyis a földön két lábon - majd mikor Ő hazahív, az örökkévalóságban!

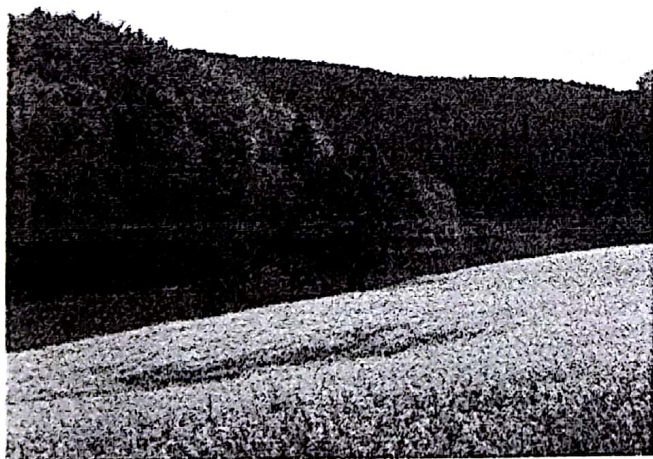
Ma két kisgyermek édesanyja vagyok, a néhai nagy üresség helyett ott van Ő: Jézus Krisztus!

CURCUBET Gabriella

Ezeket a sorokat azért írom, hogy sokan meglássák Isten kegyelmét és megtérjenek hozzá. Én egy érdemtelen bűnös vagyok, aki élete első 23 évét az élvezeteknek, az ateizmusnak, az italozásnak, röviden az istentelenségnek adta. Nem akartam hallani Istenről, mert nem akartam vele élni. Ateista akartam lenni és szerettem az Isten nélküli életet.

Szerettem az evolúcióról szóló könyveket, mert

kizárták Istent. Örömmel hallgattam, amikor újabb „tényeket” és „bizonyítékokat” tártak fel, amelyek az evolúciót „támasztották alá”. Mivel Istent nem követtem, ez meglátszott az életemen. Cifrákat káromkodtam, szerettem a haverokkal együtt bulizni, szerettem a féktelenséget. Életem célja vágyaim kielégítése volt, amit soha nem értem el, mert mindig feljebb került a mérce és egyre kevesebb erőm volt hozzá.

21 évesen megnéztem a „Názáreti Jézus” című filmet. Azért néztem meg, hogy gúnyolódjak Jézussal, de

a film végén meg kellett lássam, hogy van Isten. Ma tudom, hogy nem helyes olyan dolgot alkotni, amely Istent kiábrázolja, de akkor Isten a rosszat jóra fordította életemben. És amit elkezdett, azt győzelemre is viszi.

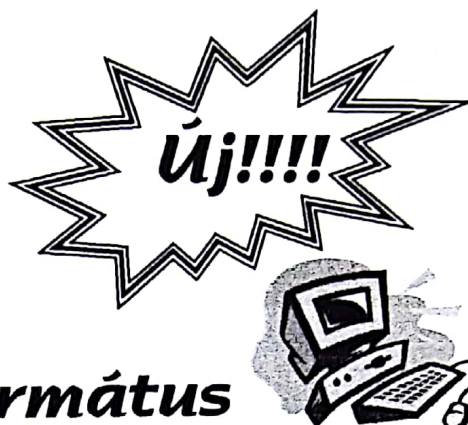
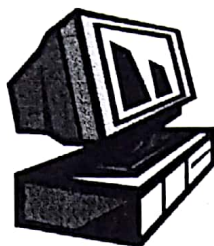
Megláttam, hogy van Isten, vallásos lettem, de Krisztus váltságát nem ismertem. Templomba jártam, de továbbra is a kárhozat felé tartottam. Isten az Ő kegyelméből ismét beleszólt az életembe. Budapestre kerültem a Károlyi Gáspár Teológiai és Missziói Intézetbe és néhány diáktársammal elmentünk egy evangélizációra. Ott mutatta meg Isten, hogy Jézus Krisztus az én bűneimért is meghalt a kereszten. Ő ezért jött el a földre. Attól a pillanattól kezdve tudom, hogy nekem is örök életem van az Ő ígérete szerint: „Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van.” János evangéliuma 3. rész 36. vers.

Életemet teljesen megváltoztatta. Őt szeretném követni, aki engem is megalkotott és megváltott, és már anyaméhtől fogva ismert. Őt, aki a bűnösök barátja és így az én barátom is. Most boldog vagyok és szeretném, hogy áldás legyek az emberek számára, hogy minél többen megláthassák bűneiket és a Jézus Krisztusban felkínált szabadulást.

Istentől kaptam csodálatos feleségemet és két kisgyermekünket is. Ilyen Istenünk van nekünk, aki a megtérő bűnösnek kegyelmet ad, és az átkot áldássá fordítja. Ezért is egyedül Ő legyen áldott.

Befejezésül két kedves bibliai versemet akarom idézni: „És igen biztos nálunk a prófétai beszéd is, amelyre jól teszitek, ha figyelmeztetek, mint sötét helyen világító szövetekre, míg nappal virrad és hajnalcsillag kel fel szívetekben.” (2 Péter 1:19) „Nékem az élet Krisztus és a meghalás nyereség.” (Fil. 1:21)

CURCUBET Gábor

Elkészült a Református Presbiteriánus Egyház honlapja!!!!!!

Címünk: <http://www2.deuroconsult.ro/~reformed>

Vélemények a Magyar Református Egyházról

1999. augusztusában az Evangelical Times című angol nyelvű újságban két cikk jelent meg a Magyar Református Egyházról. A következőkben néhány idézetet közlünk a második cikkből.

Segített a demokrácia?

„Milyen az egyház helyzete 1989-től napjainkig? 1989 előtt szoros baráti kapcsolat alakult ki a római katolikus és a protestáns egyházi vezetők között. Vajon megszűnt ez a kapcsolat a demokrácia eljövételével? Nem. Az egységből fakadó politikai előnyöket nagyobbra értékelték Isten szent Szavának tanításánál, és ugyanez a helyzet ma is.

A Magyar Református Egyház Krisztusban testvéreknek tekinti a római katolikusokat és az unitáriusokat. A római katolikusok és a protestánsok közötti kapcsolat nem csak megőrződött, hanem egyre erősebbé vált. Nem várhatunk el mást, mint hogy az egyházi vezetők állásfoglalása visszatükröződjön a gyülekezetekben is. Teológiai kifejezések mint református és kálvinista elveszítették értelmüket, vagy egyéb kulturális és misztikus értelemmel lettek áthatva. Még amikor úgy tűnik, hogy az egyház 'evangélizál', akkor sem teszi ezt biblikus módon. Az igazság az, hogy az egyházat szükséges újra evangélizálni.

Kis hívő csoportok

... Pozitívum az, hogy Magyarország különböző részein kis hívő csoportok gyűlnek össze, akik komolyan veszik Isten Igéjét, hogy együtt tiszteljék Istent... Miskolcon 1994 óta működik a Westminster Biblical Missions által alapított Károlyi Gáspár Teológiai és Missziói Intézet (KGTMI). A diákok Magyarországról, Erdélyből, Ukrajnából és Szlovákiából jönnek, hogy felkészüljenek a lelkeszi szolgálatra.

Kezdetben a KGTMI-ben tanuló diákok vágya az volt, hogy megreformálják saját felekezetüket. Azonban most egy új evangéliumi felekezet felépítésén munkálkodnak. Néhányat az Intézetben végzettek közül lelkésszé avattak. Ezek bibliaórákat meg istentiszteleteket tartanak otthonaik körül, szemük előtt tartva az előbb említett célt. Ez a kezdeményezés Magyarországon az egyedüli református alapelvekre épített missziói munka. A KGTMI sok ellenállásba ütközik a magyar 'gyülekezetek' miatt. Ez egy olyan munka mely méltó a támogatásra és az imádságra.”

STEVEN Robinson

Heti szolgálati alkalmak

Barót (067/377-369)

csütörtök, 19.00 bibliaóra
vasárnap, 10.00 istentisztelet
11.00 gyerekestentisztelet

Brassó (068/183-559)

szerda, 18.00 imaközösség,
csütörtök, 18.00 felnőtt bibliaóra
péntek, 17.00 gyermek-bibliaóra
szombat, 17.00 ifjúsági bibliaóra
vasárnap, 11.00 istentisztelet
18.00 bibliaóra

Budapest (1-217-77-57)

szombat 18.00 bibliaóra
vasárnap 11.00 istentisztelet

Kézdivásárhely (094/307-550)

péntek, 18.00 bibliaóra
vasárnap, 9.30 istentisztelet

Marosvásárhely (094/253-430)

Szerda 18.00 imaközösség
Csütörtök, 17.00 bibliaóra
vasárnap, 10.00 istentisztelet
18.00 bibliaóra

Miskolc (0036/46/412-558)

vasárnap, 10.00 istentisztelet
17.00 istentisztelet

Rava (Neaua 21)

csütörtök 14.00 bibliaóra
vasárnap, 11.00 istentisztelet
14.00 istentisztelet

Szamosújvár (092/459-594)

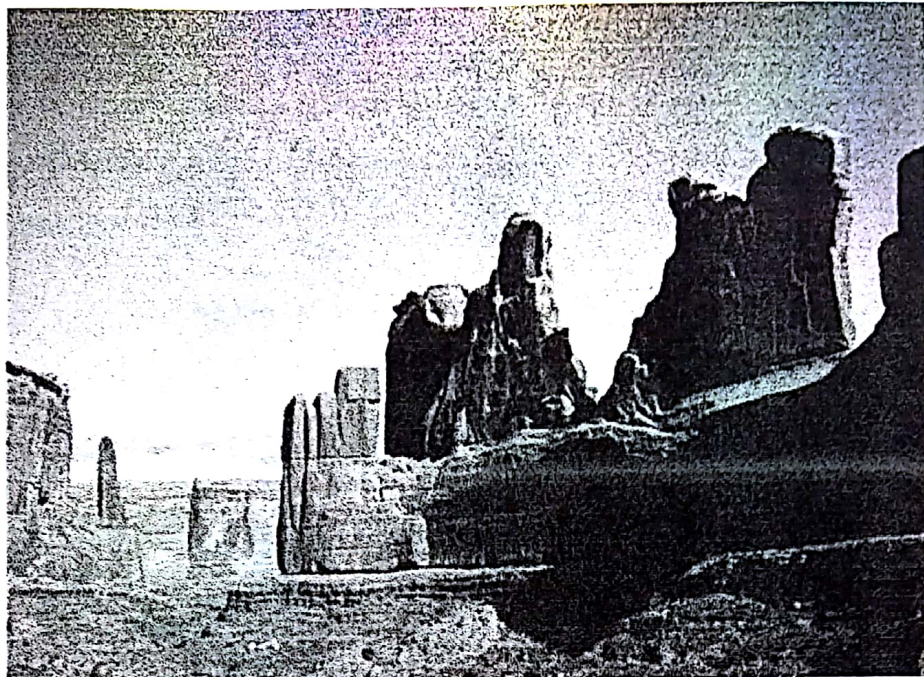
csütörtök, 19.00 bibliaóra
szombat 14.00 gyermek-bibliaóra
vasárnap, 11.00 istentisztelet
19.00 bibliaóra

Szék (064-228261)

szerda 20.00 bibliaóra
péntek, 20.00 bibliaóra
szombat, 11.00 gyermek-bibliaóra
vasárnap, 11.00 istentisztelet
17.00 bibliaóra
19.00 bibliaóra

Szováta (065/577-592)

vasárnap, 10.00 istentisztelet
16.30 gyermek-bibliaóra
18.00 felnőtt bibliaóra

**Könnyebb pedig a mennynek és a földnek
elmúlni, hogynem a törvényből egy
pontocskának elesni. Lukács 16:17**

VÁRJUK A BESZÁMOLÓKAT A MISSZIÓI MEZŐKRŐL!

Kedves szolgatársaink, olvasóink! A Keskeny Út várja szolgálatokkal kapcsolatos írásaitokat, híreiteket. Ha egyszerűen csak el szeretné mondani a nyilvánosság előtt, hogyan találkozott Megváltó Jézussal, azt is megírhatod. Ne feledd, a keresztyén újságírás is egy szolgálati forma!

Keskeny Út

KESKENY ÚT

*A Károlyi Gáspár Teológiai és Missziói Intézet
havonta megjelenő lapja.*

Felelős szerkesztő: PÁLL Zoltán

Cím: Brassó, 2200-Ro, Zizinului u. 35, Bl.10, sc.B, ap.7.

Tel.: 068/183-559, E-mail: reformed@deuroconsult.ro

A KGTMI címe: Miskolc, Kartács u. 1., 3527-H

Tel/Fax: 46/412-558. E-mail: kgtmi@mail.matav.hu

Internet: <http://www2.deuroconsult.ro/~reformed>